

כשברקע דיבורים על 'הסדרה' בלבנון ועל 'עסקה' בעזה, בחרנו לסכם את השבוע הלא פשוט שעבר על עם ישראל מערב שמחת תורה. שבוע שגבה את חייהם של לוחמים שחלקם הותירו אחרים יתומים רבים. למותר לציין כי לא נוכל לספר את סיפוריהם של הנופלים כולם. דרך סיפורם של מספר נופלים נשרטט את פרופיל הגבורה של עם ישראל בעת האחרונה ואת הניצחון ההולך ומתקדם בחסד ה'. שנה חלפה מאז אותו פוגרום איום ונורא, ועל אף הכאב הגדול שנובע ממנת השכול המייסרת שליוותה את השבוע האחרון, אסור להתעלם מההישגים הגדולים וההיסטוריים של עם ישראל בשנה האחרונה, כשבלב תפילה ואמונה שתיכף ומיד ממש נזכה לגאולה האמיתית והשלמה עם מלכנו בראשנו ולקיום הייעוד הקיצו ורגנו שוכני עפר. ואולם לפני הכול, נביא להלן רשימת הנופלים בשבוע האחרון מאז ערב שמחת תורה ועד מועד כתיבת שורות אלו.

ואלה שמותם:

הק' מרדכי חיים אמנואל הי"ד; הק' שמואל הררי הי"ד; הק' שובאל בן נתן הי"ד; הק' גיא בן הרוש הי"ד; הק' שלמה אביעד ניימן הי"ד; הק' גיא עידן הי"ד; הק' עמרי לוטן הי"ד; הק' אלון ספראי הי"ד; הק' דן מאורי הי"ד; הק' תום סגל הי"ד; הק' הלל אליהו עובדיה הי"ד; הק' עידו בן צבי הי"ד; הק' ברק ישראל סגן הי"ד; הק' עמית חיות הי"ד; הק' גלעד אלמליח הי"ד; הק' שאול מויאל הי"ד; הק' אליאב עמרם אביטבול הי"ד; הק' הרב אברהם יוסף גולדברג הי"ד; הק' מלאכי יהודה הררי הי"ד והק' גיא יעקב נזרי הי"ד.

זו, כאמור, רשימה של השבוע החולף בלבד, וגם היא מסתיימת באירועים שהתרחשו עד יום שלישי האחרון. בפועל, מאז ערב סוכות האחרון נהרגו למעלה משלושים יהודים, כולם, למעט אחד שנרצח בפיגוע טרור, תוך כדי הגנה על יושבי ארץ הקודש. ה' יקום דמם.

"אל תעצרו שום שמחה"

בחרנו להביא כאן, בקצרה, את סיפורם של כמה מהגיבורים, כדי שנוכל ללמוד ממעשיהם הטובים בבחינת 'והחי יתן אל לבו', וכדי להעלות על נס את מסירות נפשם על הגנתו של העם היושב בציון. נתחיל ב'מורה שאול'. המורה הוא הק' שאול מויאל הי"ד שנפל בשבת האחרונה, שבת בראשית. שאול הי"ד, נקרא ע"ש סבו המשפיע החב"די הנודע הגאון החסיד הרב חיים שאול ברוק ע"ה. הוא

"שאול הי"ד, נקרא ע"ש סבו המשפיע החב"די הנודע הגאון החסיד הרב חיים שאול ברוק ע"ה. הוא היה מורה שאהב את תלמידיו ואהב לשמוח"

בלוויה: "לא רצית לוותר על אף תלמיד. ידעת שלעיתים לוקח זמן עד שהאדם מוצא נקודה טובה על עצמו. הבנת שתורה צריכה להיכנס ממקום של לב ואהבת אדם". אביו אמר בלוויה: "אנשים רבים מכירים אותך ואת מעשיך הרבים והטובים. אנחנו כל כך גאים בך. אתה כבר לא איתנו, אבל המעשים שלך מדברים בשם עצמם". אחיו, אליעזר, התייחס לכישרון הנגינה בו

אליאב עמרם אביטבול הי"ד

היה מורה למדעים שאהב את תלמידיו ואהב לשמוח. בתו, אחת מעשרת יתומיו, כתבה (בשינויי עריכה מתחייבים): "זה אבא שלי הגיבור אין מילים, אבל בפשטות, תהיו חזקים! זה מה שהוא הכי היה רוצה. תשמחו, טוב! אל תעצרו שום שמחה שיש לכם. שתדעו, אבא לכל כאב היה מוסיף פלפל טעים כזה. אז אל תשברו, אבא הכי

שמח בעולם במקום שהוא נמצא בו, תודה לכם! ה' יקום דמו! תזכרו תמיד - עם ישראל חי. זו אמת לאמיתה".

דברים דומים אמרו בנותיו גם בלווייתו. "כל החיים שלו היו ענווה, אמת ויושרה בכל צעד ובכל החלטה שלנו כמשפחה. צדקת אמת פנימית כזו על דרך התורה. הייתה לו אהבה לכולם. זה מטורף להיות בת לאבא לעשרה ילדים. הוא נתן לכל אחד את ההקשבה שמגיעה לו, את האהבה. הוא כתב לכולנו שירים. זו אבדה לכל עם ישראל".

גם הרב אברהם יוסף (אבי) גולדברג הי"ד היה איש חינוך. הוא היה רב צבאי ורבו של בית הספר הימלפרב בירושלים. מנהל לשעבר בבית הספר אמר

הרב אברהם יוסף (אבי) גולדברג הי"ד

אליאב עמרם אביטבול הי"ד היה אב לארבעה ילדים, אך עוד קודם לכן היו הוא ורעייתו תבלחט"א הורים לתריסר ילדים. איך? הנה מה שכתבה אחותו לאחר שהותר לפרסום כי נפל בקרב. "טל ואליאב היו הורים במשפחתון תלפיות בחדרה (לצד עיסוקו כמהנדס בניין) במשך כשבע שנים, לשניים עשר ילדים מקסימים שהעריצו אותם מאוד". עוד כתבה אחותו: "אליאב הנדיב היה סמל לתמינה אינסופית ללא פשרות בגוף ובנפש, החל מהתנדבויות שונות לאורך חייו ועד תרומת כליה לאדם שלא הכיר".